

dende Forter, men jeg tror dog, der vil være en temmelig enstemmig Anskuelse hos Marinen om, at en saa stor Ringeagt for Skydning fra flydende Underlag som den, der synes at gaa gennem den ærede Ministers Udtalelser ved forskjellige Leiligheder, er der ikke Grund til at nære. At der ombord i Skibe overhovedet ikke skulde kunne være Tale om en Retning af Kanoner paa egentlig artilleristift Maade, er vistnok ogsaa en Udtalelse, der ikke tiltrædes. Jeg behøver ikke at sige, at, naar jeg har talt om, at et Skib skal kunne undrage sig en Kamp i et vist Dieblit, saa har jeg ikke derved villet betegne, hvad den ærede Minister tillagde mig, at det skulde være Skibets Formaal at undrage sig Kampen, men kun at det vil kunne gjøre det i det Dieblit, da det anser det for tjenligt. Det formaar derimod ikke et Spørgsmaal, der ligger fæst. Jeg har heller ikke sigtet Krigsministeriet for, at det skulde have nogen Dagtanke med at betegne forskellige Meddelelser som fortrolige, det er ikke faldet mig ind. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg forstod det ikke anderledes, end at det var en Bane, som Ministeriet var kommet i, at betegne samtlige tjenstlige Skrivelser om den Art Anliggender saaledes, og at det saa løber paa samme Maade til Finantsudvalget; men naar den ærede Minister er enig i, at denne fortrolige Karakter bruges mere end nødvendigt, kunne vi vel vente herefter ikke at faae saamange Skrivelser betegnede saaledes. Jeg skal imidlertid tilføje, at vi ikke ønske, at Følgen deraf skulde blive, at vi fik mindre fuldstændige Meddelelser, men jeg tror, at af de Meddelelser, vi bør have, kunne mange undvære denne Betegnelse. Jeg skal dernæst tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at den engelske Marine havde anskaffet eller vilde anskaffe 12" Bagladefanoner. Jeg har kun sagt, at der var Modstand mod Indførelse af Bagladefystemet. Det er ganske rigtigt, at de 12" Bagladefanoner af Fjernsystemet, som fandtes for 2 Aar siden, kun vare en Prøve; men hvorledes Forholdet er i dette Dieblit eller vil blive om et Aar, er mig ubekendt, og det ønskede jeg, at Thinget maatte underrettes om, før det tager sin endelige Beslutning. Den ærede Ordfører skal jeg ikke følge i hans Paavisning af alle tidligere Forhandlinger om disse Bevillinger, det vilde blive altfor vidtløftigt, og jeg skal derfor forbigaa det; men jeg maa gjentage, at det forbauser mig

endnu mere, at den ærede Ordfører atter har kunnet fastholde den Betragtning, at vi istsor havde bundet Thingets Bevillinger, idet vi stemte for Paabegyndelsen af et Lørdedoffib. Thi det maatte enhver vide, at dette Arbejde var tænkt fortsat ved de ordinære Bevillinger paa § 23; og det kan altsaa ikke komme i Betragtning ved de ekstraordinære Bevillinger paa § 26. Det ses ogsaa deraf, at der ikke iaar som i tidligere Aar overhovedet er bevilget Noget til ekstraordinær Bygning paa Værftet, hvad jeg slet ikke skal rose. Thi kunde vi blive fri for den store Kanonbevilling, har jeg ingen Tvivl om, at der i dens Sted kunde komme en mindre Bevilling til Forskættelse af Skibsbygning. Idet jeg forbigaar den ærede Ordførers øvrige Betragtninger, som han gjorde temmelig vidtløftige, skal jeg kun tillade mig nogle Ord overfor hans Slutningsbemærkning, hvori han sigtede mig for at have oplæst urigtig af hans Tale ved Finantslovens 2den Behandling med Hensyn til de politiske Betragtninger, der havde lebet ham overfor Finantsloven. Jeg ønsker ikke, at dette skal blive staaende, og vil derfor kortelig oplæse de Ord, jeg forrige Gang sigtede til. Den ærede Ordfører har ved 2den Behandling udtalt, at „de i forrige Del af Samlingen havde stillet sig velvillig overfor de Bevillinger, der indenfor et vist Omraade maatte gives for at naae et passende Forlig paa Finantslovens Omraade etc.“ . . . „Saaledes som vi nu staa“, fortsætter saa den ærede Ordfører, „da vi fra vor Side ere blevne i alt Fald de Ordførende ved Finantslovens Behandling paa Grund af Forhold, der ere indtrufne siden, staa vi akkurat paa den samme Betragtning, som vi antydede i den forrige Betænkning. Det er denne, vi nu have givet Udtryk i Forslag.“ Det forekommer mig, at det er saa tydeligt og klart, at det ikke kan misforstaaes. At det af mig subsidiært stillede Forslag af den ærede Ordfører kunde betegnes som en Gaaden ind paa Principet, kunde blive Gjenstand for Forundring, naar der overhovedet mere var Plads for Forundring overfor den ærede Ordfører med Hensyn til, hvad han kan udbringe af Andres Ord. Hvorledes det ærede Medlem for Næstved (Beth) kan blive ført til at ville stemme mod mit Forslag, kjænder han stemmer mod den hele Bevilling, er mig usforklarligt. Naar man, hvad det ærede Medlem siger, er Tilfældet med ham, ønsker at være saa langt som